

Aktivna borbena dejstva (napade) izvodili su specijalci Fikreta Prevljaka i u toj jedinici čuo sam da ima srbin Zagorac Nenad. U julu mjesecu 1992.god. oko Petrovdana na svirep način ubijen (ubio ga Cinco) je moj najbolji drug Stojaković Miloš koji je stanovao u novim zgradama H. B. Breke. Tijelo mu je nadjeno pored ceste nedaleko od zgrade a moto ubistva je stan i pljačka istog (novogradnja, nove vrijedne stvari i sl.) te činjenica je Mišo bio Srbin i samac. Supruga Rada sa djetecom izbjegla je u Trebinje a njegova majka u Beograd. Dosta podataka o ovom slučaju zna porodica Mališić Milovan i Radosav, komšije Miše sa kojima se u to vrijeme najviše družio. Znam da se oko ovog slučaja spominjao neki "CINCO" (musliman) koji je imao problema sa zakonom i prije rata i koji je bio pripadnik specijalne Fikrine jedinice. Isti je na kažu "čudan način ubijen negdje kod Konjica 1993.god.

O prvom i drugom napadu Hrasničana na Ilidžu malo znam dok su hrasnički srbi "žestoko osjetili" njihov "uspješan" napad na "FAMOS", Vojkoviće i Grlicu 04.08.1992.god. kada iz je puno izginulo (oko 30-ak domaćih muslimana). Maltretiranja su bila razna i konstantna mjesecima a sve pod firmom saradnja sa agresorom, dojava, radio stanice, snajperisti i sl. iz njihovog arsenala.

Specijalisti za ove stvari bili su neki KEFA, Agiči (zvani MIŠEVI), Oluja (Dedović), Ustaša, Fero Butalo, HOS-ovci: Salko, Meša, Svrčo, Biga, Asa, Zerina, Sabahudin (Dule) a posebno njihov šef Fazlić Hajrudin - Bato. Od tada pa do aprila 1993.god. svi Srbi su bili pripadnici Civilne zaštite na poslovima čišćenja i utovara smeća, kopanje tranšeja, bunkera, rovova, utovara - istovara roba i sl. Komandant CZ "njihove" Ilidže bio je "ahmutović Nazim i radio je u Sek. NO dok je nama komandovao Alija Ademović. Kopale se na Butmiru, Kotorcu, Hipodromu, Hrasničkom polju prema željeznici, "FAMOSU", Igmanu iznad FAMOS-a i Igmanu iznad Stojčevca, na Stojčevcu. Ova jedinica prevedena je u aprilu 1993.g. u jedinicu radne obaveze i za njenog komandira postavljen Arif Hodžić.

Obaveze i zadaci isti. Imali smo teške obaveze a prava nikakva (čak ni pravo da budemo bolesni). Radilo se uvijek pod pritiskom, radnog vremena često nije ni bilo, mnoge puta i noću, puška stalno za vratom a da bi nas razlikovali od pravih zatvorenika pitali bi da li spavamo kući - to je bila jedina razlika (njihova mjerila).

Od 1992.g. do danas od ukupne oko 180 pripadnika jedinice radne obaveze i civilne zaštite poginulo je na linijama oko 25 ljudi, dok je groblju (iza stare škole) sahranjeno preko 100 srba.

U februaru 1994.g. umjesto Arifa za komandira jedinice RO dolazi čuveni aktivista SDA i ekstrem Džemo Džuliman (kažu Arif je MEHAK prema Srbima) Kažu da je Džemo lično ubio Srbina zarobljenog u Bradini 1992.g. Gligorijević, VSS, stanovao na Al. polju, bio negdje rukovodilac u Sarajevu, prvi zarobljeni četnik u Hrasnici, a kolonama su dolazili na stadion - svlačionice da vide "živo čudo" (normalna fina čovjeka - Srbina koji je zarobljen radeći negdje na livadi oko Bradine). To se sve desilo po pogibiji Džeminog sina Šuada Dulimana čije ime dobiva škola "M. Brkić". Srbi se "disciplinuju", status "kopački", rad po grupama na već poznatim lokacijama, tranšeje, zemunice, rovovi ...

Organizacijsko-formacijska struktura 4.m.brigade:

- bataljon Hrasnica I	- Izvidjačka četa
- bataljon Hrasnica II	- sanitet
- bataljon S. Kolonija	- Centar veze
- bataljon Butmir	- voj. policija
- bataljon inženjerije	- potrebne službe
- art. divizion mješoviti	
- bataljon logistike	

Što se tiče morala mislim da nije na zavidnom nivou. Rat je dojadio "i bogu i narodu".

Po priredi puno ih je veoma plašljivih. Slijepo vjeruju svojim vodjama i sredstvima informisanja.

Malo ih je koji shvataju uzroke i posljedice ovog rata i koji imaju realan pogled. Ogromna je mržnja prema svemu što je srpsko.